

LL ang. tillämpning av vissa författningar rörande sjömäns arbetsavtal.
(Nr 7/1978-79). (Återkallad av ls 8.11.78.)

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING till
Landstinget med förslag till landskapslag
angående tillämpning av vissa författningar
rörande sjömäns arbetsavtal.

Enligt 13 § 1 mom. 6 punkten självstyrelselagen äger landstinget lagstiftningsbehörighet i fråga om arbetsavtal. Någon egen lag om arbetsavtal har dock ej stiftats i landskapet utan de i riket gällande lagarna på området har antagits genom s.k. blankettlagar.

Den i riket gällande lagen om sjömäns arbetsavtal, sjömanslagen (FFS 423/78) trädde i kraft den 1 juli 1978. I landskapet finns icke någon motsvarighet till denna lag, varför dess regler till den del de avviker från de tvingande reglerna i lagen om arbetsavtal (FFS 320/70) ej lagligen kan tillämpas på avtal som ingås beträffande arbete ombord på i landskapet registrerat fartyg. Då denna omständighet kan anses såsom en brist och då behov ej föreligger att stifta en egen sjömanslag för landskapet, föreslår landskapsstyrelsen att rikets sjömanslag skall antagas att gälla även här. Vidare föreslås att även förordningen om ingåendet av arbetsavtal som avses i sjömanslagen (609/78) antages.

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående tillämpning av vissa författningar rörande sjömäns arbetsavtal.

I enlighet med landstingets beslut stadgas:

1 §.

Sjömanslagen den 7 juni 1978 (FFS 423/78) och förordningen den 28 juli 1978 om ingåendet av arbetsavtal som avses i sjömanslagen (609/78) skall, jämte med stöd av dem utfärdade bestämmelser, äga tillämpning i landskapet Åland såsom i denna lag stadgas.

Sker framdeles ändring i sagda författningar, skall de ändrade stadgandena gälla i landskapet från tidpunkten för deras ikraftträdande i riket.

2 §.

De uppgifter och befogenheter som enligt de i 1 § nämnda författningarna ankommer på social- och hälsovårdsministeriet skall i landskapet handhas av landskapsstyrelsen.

L a n t r å d

Extra lagberedningssekreterare

Alarik Häggblom

Sigurd Lindvall

Innehåll: Nr 423. Sjömanslag, sid. 909. — Nr 424. Lag angående ändring av lagen om sjömäns semester, sid. 929. — Nr 425. Lag angående ändring av lagen om könssjukdomar, sid. 931.

Nr 423.

Sjömanslag.

Given i Helsingfors den 7 juni 1978.

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden.

1 §.

Tillämpningsområde.

Denna lag tillämpas, med nedan nämnda undantag, på arbete, som arbetstagare på grundval av avtal utför för arbetsgivare under dennes ledning och uppsikt mot lön eller annat vederlag ombord på finskt fartyg eller, på förordnande av arbetsgivaren, tillfälligt annorstädes.

2 §.

Undantag från tillämpningsområdet.

Denna lag tillämpas icke på arbete, vilket:

- 1) utföres endast medan fartyget ligger i hamn av person som icke följer med fartyget;
- 2) bör anses endast som tillfälligt kontroll-, service-, lotsnings- eller annat därmed jämförbart arbete;
- 3) utföres på flottningsmateriel, med undantag av för flottning använd transportmateriel;
- 4) utföres ombord på fritidsfartyg eller fartyg, där endast arbetsgivarens familjemedlemmar är i arbete; eller
- 5) utföres ombord på staten tillhörigt fartyg som användes för försvars- eller gränsbevakningsuppgifter.

På ovan i 1 mom. 2 punkten avsett tillfälligt arbete skall dock tillämpas stadgandena

i 13, 31, 36, 74 och 75 §§ samt på arbete som utföres ombord på fritidsfartyg stadgandena i 4 och 5 §§.

Stadgandena i 20, 36, 37, 46, 51, 54, 68—73, 78 och 84 §§ tillämpas icke på arbete som utföres ombord på fartyg i inrikes- trafik medan fartyget är i trafik inom Finlands gränser eller på Saima kanals arrendeområde eller därtill omedelbart anslutna, till Sovjetunionen hörande vattenområden.

3 §.

Arbetsavtalets giltighetstid.

Arbetsavtal kan ingås för viss tid, att gälla bestämd resa eller bestämda resor eller att gälla tills vidare. Avtal bör anses ingånget för viss tid även då överenskommelse träffats om visst arbete eller då tiden för arbetsförhållandets bestånd eljest framgår av avtalets syfte.

Arbetstagare, vars arbetsförhållande utan avbrott fortgått i nio månader eller vilken under de senaste sex månaderna icke haft möjlighet att uppsäga sitt arbetsavtal att upphöra i sitt hemland eller på den ort, där arbetsavtalet ingåtts, äger, även om annorlunda skulle ha överenskommit, rätt att uppsäga sitt arbetsavtal att upphöra då den uppsägningstid som skall iakttas har utgått.

Avtal, enligt vilket arbetet skall begynna senare än ett år från det avtalet slöts, kan av arbetstagaren uppsägas innan arbetet påbörjats.

4 §.

Arbetsavtalets form.

Arbetsavtal skall ingås skriftligen, varom arbetsgivaren skall draga försorg.

Närmare stadganden om ingåendet av avtal och om det förfarande, som därvid skall tillämpas, utfärdas genom förordning.

5 §.

*Minimiålder.**Omyndig persons arbetsavtal.*

I arbete som avses i denna lag får anställas man, som fyllt eller under förloppet av samma kalenderår fyller sexton år, och kvinna, som fyllt sjutton år. Kvinna, som ej fyllt aderton år, får icke anställas i arbete på fartyg som användes utom det europeiska trafikområdet.

På fartyg som framdrives huvudsakligen med ångkraft får såsom eldare eller kollämpare icke anställas person, som ej fyllt aderton år.

Minderårig person får såsom arbetstagare själv ingå samt uppsäga och häva arbetsavtal. Förmyndare äger dock rätt att häva arbetsavtal, som ingåtts av minderårig, om hävandet är av nöden med tanke på den minderårigas uppföstran, utveckling eller hälsa.

6 §.

*Överlåtelse av rättigheter.**Överlåtelse av arbetsgivares rörelse.*

Av arbetsavtal härflytande rättigheter, förutom till betalning förfallen fordran, kan arbetstagare eller arbetsgivare ej utan den andra avtalspartens samtycke överföra på tredje man.

Då arbetsgivares rörelse eller fartyg överlåtes, fortgår arbetsförhållandena med förpliktande verkan för överlåtaren, såframt ej annat följer av vad nedan stadgas.

Vid överlåtelse av arbetsgivares rörelse eller fartyg till finsk medborgare eller finskt företag, övergår arbetsgivarens rättigheter och skyldigheter, med avvikelser från vad i 2 mom. är stadgat, omedelbart till rörelsens eller fartygets nya ägare, såframt arbetstagaren på förfrågan meddelar, att han övergår till anställning hos den nya ägaren. Denne svarar dock icke för arbetstagares av arbetsförhållandet härflytande löne- eller annan fordran som förfallit till betalning före överlåtelsen. Angående arbetstagares uppsägningsrätt i ovan avsedda fall stadgas i 44 §.

Stadgandena om överlåtelse av rörelse eller

fartyg skall på motsvarande sätt tillämpas på uthyrning.

7 §.

Arbetsgivares ställföreträdare.

Arbetsgivaren får sätta annan i sitt ställe att leda eller övervaka arbete.

Tillskyndar ställföreträdaren vid handhavandet av sin uppgift genom fel eller försummelse arbetstagare skada, är arbetsgivaren ansvarig för ersättande av skadan.

2 kap.

Av arbetsavtal härflytande skyldigheter.

Arbetstagares skyldigheter.

8 §.

Allmänt stadgande om arbetstagares skyldigheter.

Arbetstagaren skall utföra honom tilldelat arbete omsorgsfullt, med iakttagande av de föreskrifter arbetsgivaren i enlighet med sina befogenheter meddelar angående sättet för arbetets utförande, arbetets art och omfattning samt tiden och platsen för dess utförande. Han skall undvika allt som står i strid med vad som skäligen bör fordras av en arbetstagare i hans ställning och som vore ägnat att åsamka arbetsgivaren skada.

9 §.

Skydd i arbetet.

Arbetstagaren bör iakttaga den försiktighet skyddet i arbetet förutsätter. Han skall till arbetsgivaren anmäla sådana fel och brister i maskiner eller anordningar samt i arbets- och skyddsredskap i hans bruk eller vård eller i den ombord på fartyget transporterade lasten, vilka kan medföra risk för olycksfall eller sjukdom.

10 §.

Arbetstagares skyldighet att stanna ombord.

Under fartygs upphåll i hamn eller på säker ankarplats bör arbetstagare stanna ombord under sin fritid endast om detta oundgängligen erfordras med hänsyn till fartygets, de ombordvarandes eller lastens säkerhet eller till fartygets förestående avresa eller förhalning.

Arbetsgivaren skall för arbetstagarna anordna avgiftsfri transportförbindelse till land, såvida sådan kan anordnas till kostnader som med hänsyn till förhållandena är skäligen.

11 §.

Konkurrerande arbetsavtal.

Arbetstagaren får ej utan arbetsgivarens tillstånd åta annan utföra sådant arbete eller eljest utöva sådan verksamhet, som i strid med god sed i arbetsförhållande såsom konkurrerande handling uppenbart skadar arbetsgivaren. Är arbetsgivaren, då arbetsavtalet ingås, medveten om den konkurrerande verksamheten, och träffas ej uttrycklig överenskommelse om att denna skall frångås, bör tillstånd därtill anses ha blivit givet.

Domstol kan på yrkande av arbetsgivaren förklara i strid med 1 mom. ingånget arbetsavtal hävt och förbjuda arbetstagaren att utöva den konkurrerande verksamheten.

Den som i arbete anställer person, som han vet vara, till följd av 1 mom. eller eljest på grund av tidigare arbetsavtal, förhindrad att åtaga sig arbetet, är jämte arbetstagaren ansvarig för ersättandet av skada som härigenom tillskyndas arbetsgivaren.

Angående giltigheten av avtal, vari arbetstagare till förhindrande av konkurrens förbinder sig att med annan, som idkar handel eller annan verksamhet av visst slag, ingå arbetsavtal som träder i kraft efter arbetsförhållandets upphörande, är stadgat i lagen om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område (228/29).

12 §.

Affärs- och yrkeshemligheter samt muta.

Arbetsgivarens affärs- och yrkeshemligheter, som anförtratts arbetstagare eller på annat sätt kommit till dennes kännedom, får arbetstagaren icke under den tid avtalsförhållandet består utnyttja eller yppa för annan. Ansvarig för ersättandet av skada är, förutom den arbetstagare som yppat hemlighet, även den till vars förmån hemligheten yppats, om denne visste eller hade bort veta att arbetstagaren förfor rättsstridigt.

Arbetstagare får icke mottaga, betinga sig eller yrka på gåva eller annan förmån för att gynna annan i näringsverksamhet eller såsom belöning för sådant gynnande.

13 §.

Arbetstagares resgods.

Arbetstagare får ej medföra något ombord som kan utsätta fartyget, ombordvarande eller last för fara eller vålla oordning ombord. Han får ej heller utan befälhavarens samtycke medföra handelsvaror.

Om det finns skäl att förmoda, att ombord medförts något, som kan förorsaka i 1 mom. avsedd fara eller oordning, äger befälhavaren rätt att i vittnens närvaro låta undersöka de utrymmen, som arbetstagarna förfogar över. Påträffas på fartyg något som förorsakar ovan avsedd fara eller oordning, äger befälhavaren rätt att taga sådant gods i förvar, låta föra det i land eller, om detta är nödvändigt, förstöra godset.

14 §.

Sjöförklaring och arbetstagares skyldighet att närvara vid sådan.

Påkallas arbetstagares närvaro för avgivande av sjöförklaring, är han, till dess förklaringen avgivits, skyldig att stanna kvar på den ort, där förklaringen skall avgivas, eller i sådan närhet av denna ort, att han på kallelse utan dröjsmål kan infinna sig. Arbetsgivaren skall för ovan avsedda tid erlagga lön till arbetstagaren samt bekosta hans upphålle och för avgivandet av sjöförklaringen erforderliga resor.

*Arbetsgivares skyldigheter.**A. Allmänt.*

15 §.

Allmänt stadgande om arbetsgivares skyldigheter.

Arbetsgivare, som icke med stöd av lagen om kollektivavtal (436/46) är bunden av kollektivavtal, är dock skyldig att i arbetsförhållandena iakttaga de löne- och andra villkor, som bestämts att lända till efterrättelse i ifrågavarande eller därmed närmast jämförligt arbete i riksomfattande kollektivavtal, vilket bör anses vara allmänt i vederbörande bransch.

Står arbetsavtal till någon del i strid med vad i 1 mom. är stadgat, är avtalet till denna del ogiltigt, och i stället skall motsvarande bestämmelser i vederbörande kollektivavtal lända till efterrättelse.

Arbetsgivaren skall bemöta sina arbetstagare opartiskt, så att ingen utan fog ges en annan ställning än andra på grund av börd, religion, kön, ålder, politisk verksamhet eller fackföreningsverksamhet eller annan med dessa jämförlig omständighet.

B. Erläggande av lön.

16 §.

Normering av lön.

Lönen beräknas från början av den dag arbetstagaren infinner sig till sitt arbete och till utgången av den dag arbetsförhållandet upphör, om ej annat följer av vad annorstädes i denna lag är stadgat.

Har arbetstagare innan han börjar arbeta nödgats resa från den ort, där avtalet ingicks, för att komma till sitt arbete, skall lön likväl erläggas från början av den dag då han anträdde resan.

Då daglön uträknas på basen av månadslön, anses en månad omfatta trettio dagar.

17 §.

Inbesparad lön.

Minskar antalet arbetstagare under resa, skall därigenom inbesparad lön för den tid fartyget är till sjöss fördelas mellan de återstående arbetstagarna i förhållande till i vad mån envars arbete har ökat, dock endast i den mån för arbete icke erlagts övertidsersättning i enlighet med vad därom är särskilt stadgat.

Vad i 1 mom. är stadgat gäller i fråga om kökspersonalen även då fartyget ligger i hamn.

Stadgandena i denna paragraf skall tillämpas även om fartyget varit underbemannat då resan anträdde.

18 §.

Betalningstid, -plats och -sätt.

Såvida annat icke följer av vad nedan stadgas och med stöd därav avtalats, skall lön betalas på anfordran när fartyget ligger i hamn, i samma land dock endast var sjunde dag.

Lönen skall betalas kontant om icke annat följer av stadgandet i 20 §. Lönen skall på anfordran betalas i betalningsortens mynt efter den kurs, som bankinrättning på betal-

ningsorten tillämpar i fråga om det mynt, i vilket lönen enligt överenskommelse skall betalas.

Överenskommelse kan ingås om att lönen skall betalas per lönebetalningsperiod. Perioden får icke överstiga en månad. Lönen skall härvid betalas den sista dagen under lönebetalningsperioden efter arbetstidens slut på arbetsstället eller i dess omedelbara närhet, såvida icke annorlunda överenskommit. Då arbetsförhållandet upphör, utgår även lönebetalningsperioden.

Lönen kan, såframt därom särskilt överenskommes, inbetalas på arbetstagarens bankkonto eller betalas genom förmedling av bank- eller postgiroförmedling. Har ej annorlunda överenskommit, skall betalningen eller giroordern sändas i så god tid, att lönen kan beräknas stå till arbetstagarens förfogande på förfallodagen, varjämte honom skall beredas tillfälle att vid behov få lönen eller en del därav kontant. Arbetsgivaren svarar för kostnaderna för dylikt betalningssätt.

Fördröjes erläggandet av tillgodohavanden, som härflyter av arbetsförhållandet, då detta upphör, är arbetstagaren berättigad att erhålla full lön för väntedagarna, likväl för högst sex dagar.

19 §.

Förfallodag som infaller på helgdag och vissa andra dagar.

Förfaller penninglön medan arbetsförhållandet varar eller vid dess upphörande till betalning på helgdag, självständighetsdagen eller första maj, jul- eller midsommaraftonen eller på söckenlördag, anses närmast föregående annan vardag såsom förfallodag.

20 §.

Betalning av lön till hemlandet.

På begäran av arbetstagare skall viss del av hans lön månatligen insättas på hans bankkonto eller betalas till en av honom namngiven person.

Har arbetsgivaren av skäl som beror av honom, icke erlagt i 1 mom. avsedda betalningar inom tid som i det enskilda fallet bör anses skälig, skall han på det utestående beloppet i årlig ränta erlagga 12 procent och dessutom ersätta uppkommen skada.

21 §.

Handpenning.

Har till säkerhet för avtal erlagts handpenning, får denna avräknas på arbetslönen, om ej annorlunda överenskommits.

22 §.

Arbetsgivares kvittningsrätt.

Arbetsgivare får ej kvitta arbetstagares lönetillgodohavande med motfordran till den del lönen enligt lag ej får utmätas.

Har till arbetstagare erlagts handpenning eller annat förskott, som skall avräknas på lönen, hänföres detta belopp främst till den del av lönen som icke får kvittas med motfordran.

23 §.

Lönen vid hinder för arbete.

Har arbetstagare avtalsenligt stått till arbetsgivarens förfogande, men av orsak som berott på arbetsgivaren, icke fått utföra arbete, skall lönen likväl erläggas till honom.

Har arbetstagare till följd av sjöolycka, eldsvåda, exceptionell naturtilldragelse, som drabbat fartyget eller i 1 § avsett annat arbetsställe, eller av annat liknande, av honom och arbetsgivaren oberoende hinder icke kunnat utföra sitt arbete, är han berättigad till lön för högst två veckor av den tid hindret varar.

Från lön som utgår till arbetstagare med stöd av 1 eller 2 mom. får arbetsgivaren, med iakttagande av 22 § 1 mom., avdraga vad arbetstagaren till följd av utebliven arbetsprestation inbesparat eller vad han under tiden genom annat arbete förtjänat eller avsiktligt uraktlåtit att förtjäna.

24 §.

Permittering.

I arbetsförhållande kan överenskommelse träffas om att utförandet av arbete och betalningen av lön avbrytes tills vidare eller för viss tid, medan arbetsförhållandet i övrigt består. Under de förutsättningar, under vilka arbetsgivaren skulle få uppsäga arbetsavtalet, och med iakttagande av samma uppsägnings- tid kan arbetsgivaren bestämma om permittering av arbetstagare för viss tid eller tills vidare. Genom överenskommelse kan permitteringsrätten utvidgas.

Har permittering skett tills vidare, skall arbetsgivaren meddela om arbetets återupptagande minst en vecka därförinnan, om ej annorlunda överenskommits.

Permittering hindrar icke arbetstagare att åtaga sig annat arbete för permitteringstiden.

25 §.

Lön för sjukdomstid.

Är arbetstagare förhindrad att utföra sitt arbete till följd av sjukdom eller kroppsskada, äger han, medan arbetsförhållandet fortgår, rätt att under den tid hindret varar erhålla lön, fartygsbefälhavare dock för högst 90 dagar samt övriga arbetstagare i utrikestrafik för högst 60 dagar och i inrikestrafik 30 dagar.

Rätt till lön för sjukdomstid föreligger dock ej, såframt insjuknandet eller olycksfallet inträffat under tiden för semester eller permittering, utom i det fall att det klart kan påvisas att arbetsoförmågan berott på omständigheter som föranletts av arbetet. Rätt till lön för sjukdomstid till följd av arbetsoförmåga, som uppkommit under semester, begynner den åttonde dagen efter arbetsoförmågans början, såframt arbetstagaren på sätt i 8 § 3 mom. lagen om sjömäns semester (353/75) är stadgat anhåller, att semestern skall framskjutas, och till följd av arbetsoförmåga, som börjat under permittering, dagen efter dess början.

26 §.

Ersättning för sjukdomstid då arbetsförhållande upphör.

Är arbetstagare då arbetsförhållandet upphör oförmögen till arbete på grund av sjukdom eller kroppsskada, äger han rätt till ersättning som motsvarar lönen för sjukdomstid, såframt han, om arbetsförhållandet hade fortgått, varit berättigad till lön för sjukdomstid.

Arbetstagare äger rätt till ersättning, som avses i 1 mom., även med anledning av sådan inom sex månader efter arbetsförhållandets upphörande uppkommen arbetsoförmåga, vilken klart kan påvisas ha berott på omständigheter som föranletts av arbetet.

Har arbetsgivare hävt arbetsavtal på grund av arbetstagarens i 49 § 1 och 2 mom. avsedda beteende, äger arbetstagaren icke rätt till ovan i 1 mom. avsedd ersättning, även om han vid arbetsförhållandets upphörande varit arbetsoförmögen, såframt den sjukdom eller kroppsskada som lett till arbetsoförmågan har

förorsakats av det beteende, som utgjort grunden för hävningen.

27 §.

Förhållandet mellan uppsägningstid och sjukdomstid. Förlust av lön för sjukdomstid och av ersättning.

Har i 25 och 26 §§ avsedd sjukdom eller kroppsskada varit av sådan art, att arbetsgivaren ågt rätt att uppsäga arbetsavtalet eller har arbetstagaren uppsagt arbetsavtalet, anses uppsägningstiden ingå i ovan i 25 § 1 mom. avsedda tider.

Rätt till ovan i 25 och 26 §§ avsedd lön eller ersättning föreligger icke, om arbetsförmågan föranletts av sjukdom eller kroppsskada, som arbetstagaren vid ingåendet av arbetsavtalet uppsåtligt underlåtit att uppgiva, eller om arbetstagaren förorsakat sjukdomen eller kroppsskadan uppsåtligt eller genom grov vårdslöshet. Sagda rätt föreligger icke heller för tid, för vilken arbetstagaren erhåller lön av annan arbetsgivare.

28 §.

Lön vid dödsfall.

De efterlevandes rätt till tilläggs-lön.

Avlider arbetstagare, erlägges lönen till utgången av dödsdagen, om ej hans rätt till lön eljest har upphört. Förliser fartyget jämte arbetstagarna, och kan det icke utredas när detta har skett, skall vid beräkandet av lönen arbetstagarens dödsfall anses ha inträffat vid utgången av den tid som skulle ha åtgått för det förlista fartyget för resan till bestämelseorten från den plats, där det sist avhörde.

Efterlämnade arbetstagaren make eller barn, som ej fyllt 16 år, skall till dessa utgivas en ersättning som motsvarar grundlönen för en månad jämte eventuella fasta tillägg, såvida dödsfallet inträffade medan arbetsförhållandet varade eller arbetstagaren ägde rätt till ersättning enligt 26 § 1 mom. I sistnämnda fall kan dock avdragas det belopp som enligt sagda stadgande har betalats eller skall betalas.

C. Arbetsgivares övriga skyldigheter.

29 §.

Skydd i arbetet.

Arbetsgivaren skall draga försorg om skyd-

det i arbetet och iakttaga allt som med hänsyn till arbetets art och arbetsförhållandena samt arbetstagarens ålder, kön, yrkesskicklighet och övriga förutsättningar skäligen är påkallat för skyddande av arbetstagaren mot olycksfall i arbetet eller av arbetet förorsakat men för hälsan.

Arbetsgivaren och arbetstagaren skall samarbeta på arbetsstället i syfte att sörja för och främja skyddet i arbetet och arbetshygienen.

30 §.

Vilotider.

Arbetet skall ordnas så, att arbetstagaren lämnas tillräcklig tid för vila, vederkvickelse och egen utveckling samt för att följa sin övertygelse ävensom för fullgörande av sina medborgerliga skyldigheter.

31 §.

Läkarundersökning.

Finns det skäl att förmoda, att arbetstagare är sjuk eller har skadats, skall arbetsgivaren utan dröjsmål befordra honom till läkare för undersökning eller, om fartyget är till sjöss, omedelbart taga kontakt med läkare, såframt ej dylik åtgärd bör anses vara uppenbart onödig. Arbetstagare är skyldig att, då arbetsgivaren det yrkar, underkasta sig läkarundersökning.

Arbetsgivaren skall bestrida kostnaderna för ovan avsedda åtgärder, utom då arbetstagaren uppenbart utan anledning begärt läkarundersökning.

32 §.

Ledighet vid barnbörd och motsvarande ledighet.

Arbetstagare, som varit havande under minst 180 dagar, äger rätt till barnbördsledighet för den tid, till vilken henne enligt sjukförsäkringslagen tillkommande moderskapspenning anses hänföra sig, eller, om hon icke äger rätt till moderskapspenning, för den tid, till vilken denna förmån skulle hänföra sig, om hon vore berättigad därtill.

Arbetstagare är berättigad till ledighet, som motsvarar i 1 mom. avsedd barnbördsledighet, under den tid, för vilken moderskapspenning erlägges till arbetstagaren med stöd av 21 § 2 och 3 mom. samt 23 § 2 mom. sjukförsäkringslagen.

Arbetstagare, som varit i arbete under sex månader i en följd i ett och samma företag eller i en och samma ledning underställt företag, äger rätt till lön för tiden för ovan i 1 mom. avsedd barnbördsledighet på sätt i 25 § är stadgat om lön för sjukdomstid.

Är arbetstagare till följd av sjukdom i anslutning till havandeskap eller barnsbörd förhindrad att utföra sitt arbete under annan tid än tiden för den barnbördsledighet, som beräknas enligt 1 mom., äger hon rätt till lön för sjukdomstid i enlighet med stadgandena i 25 §. Fortgår arbetsförmåga till följd av sjukdom i anslutning till havandeskap eller barnsbörd och barnbördsledigheten i en följd, äger arbetstagaren dock icke rätt till lön för längre tid än vad i 25 § 1 mom. är stadgat i fråga om lön för sjukdomstid.

33 §.

Sjukvård.

Är arbetstagare sjuk eller skadad, skall arbetsgivaren sörja för att han erhåller sakenlig vård ombord på fartyget eller i land. Till vården hör även uppehälle, läkarvård jämte därtill anslutna resor samt mediciner. Föreligger skäl att förmoda, att arbetstagare lider av sjukdom som kan medföra fara för de ombordvarande, skall arbetsgivaren låta föra honom i land, såframt det icke ombord på fartyget kan vidtagas skyddsåtgärder för undvikande av smittorisk.

34 §.

Vården av insjuknad arbetstagare. Anmälningsskyldighet.

Måste sjuk eller skadad arbetstagare kvarlämnas i utlandet, skall arbetsgivaren försäkra sig om att arbetstagaren får sakenlig vård samt underrätta närmaste finska konsul om saken, om detta är påkallat med tanke på arbetstagarens välbefinnande. Arbetsgivaren skall utan dröjsmål underrätta även arbetstagarens närmaste anhöriga om saken, såvida arbetstagaren icke förbjuder detta.

35 §.

Kostnaderna för sjukvård.

Arbetsgivaren skall bestrida kostnaderna för vården av arbetstagare, som insjuknat eller skadats medan arbetsförhållandet varar, dock högst

för en tid av 42 dagar, eller, om arbetstagaren skall vårdas i annat land än det, där han har sin hemort, för 84 dagar. Den omständigheten, att vård givits ombord på fartyget eller att arbetsförhållandet upphört, inverkar icke på arbetsgivarens ovan avsedda skyldighet, såframt ej annat följer av vad nedan stadgas.

Arbetsgivarens i 1 mom. avsedda skyldighet upphör sedan sex månader förflutit från det arbetstagaren senast lämnade fartyget. I fråga om kostnaderna för sjukhusvård kan nämnda tid förlängas till ett år, såframt arbetstagaren av orsaker, som icke beror på honom själv, ej haft möjlighet att komma till vård tidigare.

Arbetsgivare är icke skyldig att erlagga i denna paragraf avsedda kostnader för sjukvård, om arbetstagare vid ingåendet av arbetsavtalet uppsåtligen underlåtit att uppgiva sjukdom eller kroppsskada eller orsakat den uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet, ej heller om arbetstagaren insjuknat eller skadats under semester eller permittering, såframt det ej klart kan påvisas, att sjukdomen berott på omständigheter som föranletts av arbetet. Sagda skyldighet föreligger ej heller för så vitt arbetstagaren efter arbetsförhållandets upphörande äger rätt att av annan arbetsgivare erhålla i 1 mom. avsedda kostnader för sjukvård.

Beträffande ersättande av sjukhus-, läkar-, vård- och medicinkostnader, som föranletts av könssjukdom i smittosamt skede, skall stadgandena i lagen om könssjukdomar (52/52) lända till efterrättelse.

36 §.

Skyldighet att anmäla dödsfall samt att begrava avliden arbetstagare. Vården av avliden arbetstagares egendom.

Arbetsgivaren skall om arbetstagares död utan dröjsmål underrätta dennes närmaste anhöriga.

Hade arbetstagaren eller skulle han vid sin död, med stöd av stadgandena i 35 §, ha ägt rätt att erhålla sjukvård på arbetsgivarens bekostnad, skall arbetsgivaren ombesörja hans begravning. Sker eldbegängelse, skall arbetsgivaren ytterligare ombesörja, att urnan med askan sändes till ett av den avlidnes anhöriga anvisat eller annat vederbörligt förvaringsställe.

Befälhavaren skall draga försorg om att egendom, som den avlidne efterlämnat på fartyget, så fort som möjligt upptecknas i vittnens närvaro och överlämnas till dödsboets delägare

eller för deras räkning till arbetsgivarens ombud. Såvitt det kan förmodas att egendomen före överlämnandet förskämmas eller förstöres, kan befälhavaren sälja eller bortskaffa den. De medel som inflyter genom försäljningen redovisas till delägarna i dödsboet eller för deras räkning till arbetsgivarens ombud.

37 §.

Begravningskostnader.

Kostnaderna för arbetstagares begravning skall bestridas av arbetsgivaren, om han med stöd av 36 § är skyldig att ombesörja arbetstagarens begravning. Såsom begravningskostnader anses även kostnaderna för eldbegängelse.

Avlider arbetstagare medan hans sjukvård enligt denna lag skall bekostas av statens medel, skall även i 1 mom. avsedda kostnader erläggas av statens medel.

3 kap.

Arbetsavtals upphörande.

38 §.

Avtal för viss tid.

Arbetsavtal, som ingåtts för viss tid eller viss resa, upphör utan uppsägning att gälla vid den avtalade arbetsperiodens utgång, såframt ej annat är överenskommet.

Är arbetsperioden i ovan i 1 mom. nämnda fall ej bestämd enligt kalendertid, skall arbetsgivaren i god tid underrätta arbetstagaren om att arbetsförhållandet kan väntas upphöra, ifall upphörandet beror på omständighet, om vilken arbetsgivaren, men icke arbetstagaren har vetskap.

39 §.

Avtal som gäller tills vidare.

Arbetsavtal som ingåtts att gälla eller eljest gäller tills vidare kan på ömse sidor uppsägas att upphöra efter utgången av viss uppsägningstid eller, om så är överenskommet eller i lag särskilt stadgat, utan iakttagande av uppsägningstid.

Arbetsgivaren får icke utan synnerligen välgående skäl uppsäga arbetstagare, vars arbetsförhållande utan avbrott fortgått minst tre månader. Såsom dylikt skäl kan i ingen händelse anses:

1) arbetstagarens sjukdom eller kroppsskada, såvida han ej på denna grund kan bedömas vara arbetsoförmögen under en lång tid;

2) arbetstagarens politiska, religiösa eller andra åsikter eller hans deltagande i samhälls- eller föreningsverksamhet;

3) arbetstagarens deltagande i strejk eller annan arbetsstrid, förutom då arbetsgivaren på grund härav skulle äga rätt att i stället för att uppsäga avtalet häva detsamma med stöd av 49 §; ej heller

4) sådan med företags, fartygets eller dess avdelnings verksamhetsförutsättningar sammanhängande orsak, vars inverkan är övergående, såvida för arbetstagaren för denna tid kan anordnas annat arbete i tjänst hos arbetsgivaren. Kan annat arbete icke anordnas, men varar orsakens inverkan icke längre än tre månader, kan orsaken anses som en sakligt godtagbar grund endast för permittering av arbetstagaren.

Arbetsgivarens uppsägningsrätt kan ytterligare genom avtal begränsas så, att han får utöva den endast på de i avtalet angivna grunderna.

Arbetsgivare får icke uppsäga arbetstagares arbetsavtal under tiden för ovan i 32 § 1 mom. avsedd barnbördsledighet eller under tiden för ovan i 32 § 2 mom. avsedd ledighet som motsvarar barnbördsledighet, ej heller, sedan han fått kännedom om arbetstagarens havandeskap, att upphöra då barnbördsledigheten börjar eller medan den fortgår.

40 §.

Återupptagande av arbetet efter barnbörds- eller motsvarande ledighet eller sjukledighet.

Arbetsstagare, som medan arbetsförhållandet varit är borta från fartygstjänstgöring till följd av sjukdom, kroppsskada eller i 32 § 1 mom. avsedd barnbördsledighet eller i 32 § 2 mom. avsedd ledighet som motsvarar barnbördsledighet, äger rätt att återvända i första hand till det fartyg, vilket arbetstagaren av ovan avsedd orsak lämnat.

Vet arbetstagare när han kan återupptaga arbetet, skall han i god tid underrätta arbetsgivaren därom.

Kan arbetstagare icke genast återsändas till ovan i 1 mom. avsett fartyg, skall arbetsgivaren för honom anordna annat arbete som

motsvarar hans tidigare arbete eller, om ej heller sådant kan anordnas, annat sådant arbete, vars mottagande kan anses skäligt med beaktande av arbetstagarens ålder och yrkesskicklighet.

Arbetstagare, som vägrar mottaga arbete som enligt 3 mom. erbjudits honom, äger icke rätt till lön enligt 23 § 1 mom.

41 §.

Verkställande av uppsägning. Uppsägningstid.

Uppsägning av arbetsavtal skall ske skriftligen. I trafik avses i 2 § 3 mom. skall arbetsgivaren lämna arbetstagaren en skriftlig utredning om de skäl som lett till uppsägningen.

Uppsägningstiden kan avtalas att omfatta högst sex månader. Har längre tid avtalats, skall i stället sagda uppsägningstid iakttagas.

Uppsägningstiden kan i avtalet bestämmas att för arbetsgivaren vara längre än den tid som arbetstagaren skall iakttaga, då denne uppsäger avtalet. Har för arbetstagaren avtalats längre uppsägningstid än för arbetsgivaren, gäller även för arbetstagaren den uppsägningstid som arbetsgivaren skall iakttaga.

Har ingen särskild uppsägningstid bestämts, kan befälhavares arbetsavtal uppsägas att upphöra 90 dagar, maskinchefs, styrmans, maskinmästares, föreståndares för ekonomiavdelning och radiotelegrafists arbetsavtal 30 dagar och övriga arbetstagares arbetsavtal 7 dagar efter uppsägningen.

42 §.

Tyst förlängning av avtalsförhållande.

Avtalsförhållandet anses förlängt tills vidare om arbetsgivaren tillåter arbetstagaren att fortsätta arbetet efter det att arbetsförhållandet enligt denna lag skulle ha kunnat upphöra till följd av att den överenskomna tiden utgått eller resan avslutats eller på grund av att avtalet uppsagts och uppsägningstiden utlöpt.

Stadgandet i 1 mom. tillämpas icke, om efter den däri avsedda tidens utgång utföres arbete, som oundgängligen måste utföras för fartygets, de ombordvarandes eller lastens säkerhet, och arbetet icke varar längre än två dagar.

43 §.

Arbetsgivares konkurs och död.

Försättes arbetsgivaren i konkurs, kan arbetsavtalet utan hinder av stadgandena i 39 § och oberoende av avtalsperiodens längd ömsesidigt uppsägas med iakttagande av de i 41 § avsedda uppsägningstiderna. Lönen för den tid konkursen varar betalas ur konkursboet.

Avlider arbetsgivaren, äger såväl dödsboets delägare som arbetstagare i 1 mom. avsedd uppsägningsrätt.

44 §.

Arbetstagares uppsägningsrätt med anledning av överlåtelse av rörelse.

Arbetstagare, som fått vetskap om att arbetsgivaren överlåtit sin rörelse eller fartyget, äger rätt att oberoende av uppsägnings- eller arbetsavtalstid uppsäga arbetsavtalet att upphöra på överlåtelsedagen. Har arbetstagaren under rättats om överlåtelserna först sedan den ägt rum, äger han rätt att uppsäga arbetsavtalet att upphöra omedelbart.

45 §.

Uppsägning vid avbrott i arbete.

Permitterad arbetstagare är, oberoende av den uppsägningstid som eljest gäller i arbetsförhållandet, berättigad att uppsäga sitt arbetsavtal att upphöra när som helst under permitteringstiden, dock ej under den sista veckan före permitteringen slut om han redan har vetskap om när permitteringen skall upphöra.

Har permittering börjat utan att arbetstagaren fått tillgodonjuta tid för uppsägning av arbetsavtalet, och uppsäger arbetsgivaren avtalet före permitteringstidens utgång, skall han ersätta arbetstagaren för den skada, som åsamkats denne genom att han helt eller delvis gått miste om lönen för uppsägningstiden, om ej annat överenskommits eller annat följer av stadgandet i 58 §.

Stadgandena i denna paragraf äger motsvarande tillämpning, då till arbetstagare, trots att arbetsförhållandet fortbestår, enligt 23 § 2 mom. icke behöver betalas lön, eller då sättet för arbetets utförande ändras så, att arbetstagarens förtjänst undergår väsentlig minskning. I sistnämnda fall kan arbetstagaren enligt 1 mom. tillkommande uppsägningsrätt begränsas genom avtal.

46 §.

Arbetstagares särskilda uppsägningsrätt.

Oberoende av överenskommen arbetsperiod eller av uppsägningstid, som eljest skall iakttagas i arbetsförhållandet, äger arbetstagare rätt att uppsäga sitt arbetsavtal att upphöra omedelbart:

1) då han fått veta att i fartygets destinationshamn förekommer farlig smittosam sjukdom, som skulle kunna äventyra hans hälsa;

2) då det fartyg, på vilket han arbetar, löper risk att uppbringas av krigförande eller att bli utsatt för krigsskada samt även då sådan risk väsentligt har ökat;

3) då någondera av hans föräldrar, hans make eller barn är allvarligt sjuk eller har avlidit, såframt ej erforderlig ledighet från arbetet kan ordnas för honom på annat sätt; samt

4) då han efter att ha ingått arbetsavtalet fått veta att han blivit godkänd till någon läroanstalt eller att han får en anställning, vars mottagande är viktigt för honom, eller då i hans förhållanden eljest inträffat sådana väsentliga förändringar medför att arbetsförhållandets upphörande bör anses som nödvändigt.

Har arbetstagare, sedan han fått kännedom om sådana omständigheter som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten, samtyckt till att arbeta under sagda förhållanden, äger han icke i denna paragraf avsedd uppsägningsrätt.

Arbetstagare äger icke rätt att uppsäga sitt arbetsavtal med stöd av 1 mom. 4 punkten, om fartyget på grund därav skulle bli sjöodugligt, såframt icke i hans ställe kan anskaffas lämplig arbetstagare. Arbetstagare är skyldig att ersätta arbetsgivaren för kostnaderna för anskaffande av ny arbetstagare. Ersättningen kan nedsättas eller ersättningsskyldigheten helt slopas med beaktande av den tid arbetsförhållandet fortgått samt övriga på saken inverkan- de omständigheter.

47 §.

Orten för arbetsavtals upphörande.

För viss resa ingånget arbetsavtal upphör på överenskommen ort.

För viss tid ingånget arbetsavtal gäller, oberoende av att denna tid utgått, till dess fartyget anlöper hamn, såvida arbetstagaren befinner sig ombord på fartyget och detta då den avtalade tiden utgår är till sjöss. Arbetsavtal upphör dock icke i hamn, där fartyget gör ett

tillfälligt och kortvarigt uppehåll i syfte att trygga de ombordsvarandes, fartygets eller lastens säkerhet.

Har annat icke överenskommit eller nedan stadgats, kan arbetsavtal som gäller tills vidare uppsägas att upphöra att gälla endast i hamn i arbetstagarens hemland eller på den ort, där arbetsavtalet har ingåtts. Arbetsavtalet upphör icke ens efter uppsägningstidens utgång i hamn, som avses i sista meningen i 2 mom., om ej annorlunda överenskommit.

48 §.

Orten för arbetsavtals upphörande i särskilda fall.

Arbetstagare kan i fall som avses i 3 § 2 mom. uppsäga sitt arbetsavtal att upphöra i vilken hamn som helst, vilken fartyget anlöper för lossning, lastning eller uppläggning.

Arbetstagare kan i fall som avses i 43 § uppsäga sitt arbetsavtal att upphöra i första hamn som fartyget anlöper efter uppsägningstidens utgång.

I fall som avses i 44 § och 46 § 1 mom. upphör arbetsavtal i den första hamn som fartyget anlöper.

Skulle arbetsavtal i fall som avses i 47 § eller i 1—3 mom. upphöra i land, vars myndigheter icke tillåter arbetstagare att komma in i landet, eller där arbetstagaren avkräves säkerhet som han ej kan ställa, fortfar arbetsavtalet att gälla till dess fartyget anländer till en ort, där nämnda hinder icke föreligger.

49 §.

Hävningsrätt.

Oberoende av överenskommen arbetsperiod och uppsägningstid kan arbetsavtal omedelbart hävas, om vägande skäl det påkallar. Såsom sådant skäl bör anses sådan försummelse eller sådant beteende från den ena partens sida eller sådan förändring av förhållandena främst inom dennes skaderiskområde, på grund varav det av den andra parten icke skäligen kan krävas, att han skall fortsätta avtalsförhållandet.

Arbetsgivaren kan, såframt ej omständigheterna ger anledning till annan bedömning, häva avtalet i synnerhet i följande fall:

1) då arbetstagaren vid avtalets ingående i något väsentligt hänseende vilselett arbetsgivaren;

2) då arbetstagaren genom likgiltighet äventyrar arbetsstryggheten på arbetsplatsen eller trots varning upprepat är berusad i arbetet;

3) då arbetstagaren uppsåtligen eller av vårdslöshet underlåter att fullgöra skyldighet i arbetet och trots varning fortfar med underlåtelserna;

4) då arbetstagaren av fortgående orsak är oförmögen till sitt arbete;

5) då arbetstagaren begår grov ärekränkning mot arbetsgivaren, dennes ställföreträdare, någon av sina arbetskamrater eller någon eljest ombordvarande person eller våldför sig på dem;

6) då arbetstagaren på grovt sätt överträder förbud som ingår i 11 § 1 mom. eller i 12 §;

7) då arbetstagaren ombord på fartyget döljer obehörig person eller sådant gods, som är tullpliktigt eller förbjudet att utföra från avgångsorten eller att införa till destinationsorten, under sådana förhållanden, att arbetsgivaren därigenom i väsentlig mån utsättes för fara; samt

8) då arbetstagaren i annan än i 2 § 3 mom. avsedd trafik ej infinner sig på fartyget på överenskommen tid och i hans ställe måste anställas annan person.

Arbetstagaren kan, såframt ej omständigheterna ger anledning till annan bedömning, häva avtalet i synnerhet i följande fall:

1) då arbetsgivaren vid avtalets ingående i något väsentligt hänseende vilselett arbetstagaren;

2) då arbetsgivaren eller dennes ställföreträdare genom likgiltighet äventyrar arbetstagarnas trygghet;

3) då arbetsgivaren eller dennes ställföreträdare begår grov ärekränkning mot arbetstagaren eller medlem av dennes familj eller våldför sig på dem eller då ombord på fartyget begåtts våld mot arbetstagaren eller medlem av dennes familj och befälhavaren trots begäran icke vidtagit åtgärder för att skydda dem;

4) då arbetstagarens goda anseende eller moral på grund av arbetsförhållandet fortgående äventyras; samt

5) då lön icke utbetalas i enlighet med lag eller avtal.

Stadgandena i denna paragraf äger icke tillämpning på avbrott i arbetet på grund av strejk, lockout eller annan arbetsstrid, såframt ej sådan inletts utan iakttagande av lagstad-

gandena om medling i arbetstvister eller åtgärden strider mot stadgande i lagen om kollektivavtal eller bestämmelse i kollektivavtal.

Har arbetstagaren i fall som avses i 2 mom. 8 punkten haft giltigt förfall, vilket han av giltigt skäl icke förmått anmäla till fartyget, återgår hävningen. Angående återgången till arbetet gäller härvid i tillämpliga delar vad i 40 § är stadgat.

50 §.

Hävningsrättens upphörande och begränsning av hävningsrätten.

Hävningsrätten förfaller, såframt ej skälet därtill därförinnan förlorat sin betydelse, en vecka från det hävningsgrunden yppat sig eller, om skälet är av fortgående art, från det kändedom erhållits om att det bortfallit. Föreligger giltigt hinder för hävning, får avtalet hävas inom en vecka efter det hindret bortföll.

Har arbetstagaren i trafik som avses i 2 § 3 mom. varit frånvarande från arbetet minst en vecka och icke under denna tid anmält giltigt förfall, äger arbetsgivaren rätt att anse arbetsavtalet hävt. Samma rätt äger arbetstagaren, om arbetsgivaren på ovannämnt sätt uteblir och ställföreträdare för honom icke finns på platsen. Har giltigt hinder mött anmälan om förhinder, återgår hävningen.

Genom överenskommelse kan arbetsgivarens rätt att häva arbetsavtal begränsas. Vad i 39 § 4 mom. är stadgat gäller även hävande av arbetsavtal.

51 §.

Orten för hävning av arbetsavtal.

Arbetstagare, vars arbetsavtal hävts av arbetsgivaren, skall föras till sådan hamn, där han fritt kan avlägsna sig från fartyget och från vilken han har möjlighet att inom skälighet och till skäliga kostnader resa till sitt hemland eller till den ort, där arbetsavtalet ingicks.

Utan hinder av att avtalet hävts fortgår arbetsförhållandet till dess fartyget anlöper i 1 mom. avsedd hamn, såframt detta icke åsamkar parterna avsevärt men. Vad ovan är sagt skall i tillämpliga delar iakttagas även då arbetstagare hävt sitt arbetsavtal.

52 §.

Allmänt stadgande om fri hemresa.

I Finland bosatt arbetstagare samt arbetstagare som är finsk medborgare äger, då arbetsförhållandet upphör annorstädes än i hans hemland, rätt till fri resa jämte uppehälle till sin hemort, såframt hans arbetsförhållande har fortgått utan avbrott i sex månader. Rätt till fri hemresa tillkommer dock icke arbetstagare, som har haft möjlighet att under de senast förflutna tre månaderna uppsäga sitt arbetsavtal att upphöra i någon hamn i sitt hemland.

Om fartyget inom förloppet av en månad från det i 1 mom. avsedd rätt uppkom beräknas anlöpa hamn, från vilken hemresan kan ordnas till avsevärt lägre kostnader än i sagda moment avsedda kostnader, skall arbetstagaren för att bibehålla sin rätt till fri hemresa kvarstå i arbetet till dess fartyget når sådan hamn.

Då arbetstagare uppsäger eller häver sitt arbetsavtal skall han samtidigt begära fri hemresa.

Kostnaderna för ovan i denna paragraf avsedd fri hemresa samt för resa för arbetstagare, som från Finland sändes till fartyget i stället för arbetstagare, vars arbetsförhållande upphört, erlägges till hälften av statens och till hälften av arbetsgivarens medel.

53 §.

Fri resa med anledning av smittosam sjukdom eller krigsfara.

Arbetstagare som uppsagt sitt arbetsavtal med stöd av 46 § 1 mom. 1 eller 2 punkten äger rätt till fri resa jämte uppehälle på arbetsgivarens bekostnad till närmaste ort, där arbetsavtalet hade kunnat upphöra efter uppsägning från arbetsgivarens sida, för så vitt han icke äger rätt till ovan i 52 § avsedd fri hemresa.

Arbetstagare skall begära ovan avsedd fri resa då han uppsäger sitt arbetsavtal.

54 §.

Fri resa i särskilda fall.

Arbetsgivare skall bekosta fri resa jämte uppehälle för arbetstagare till dennes hemort,

såvida arbetstagaren icke äger rätt till ovan i 52 § avsedd fri resa:

1) då arbetsgivaren i strid med lag eller avtal uppsagt eller hävt arbetsavtalet;

2) då arbetsgivaren hävt arbetsavtalet med stöd av stadgandet i 49 § 2 mom. 4 punkten, såframt orsaken till den i stadgandet avsedda arbetsoförmågan varit arbetstagarens sjukdom eller kroppsskada;

3) då arbetsförhållandet upphört till följd av ovan i 39 § 2 mom. 1 punkten avsedd sjukdom eller kroppsskada samt även då arbetsförhållandet upphört av annan orsak, såvida arbetstagaren härvid har haft ovan avsedda sjukdom eller kroppsskada, utom i det fall att sjukdomen eller kroppsskadan har förorsakats av arbetstagarens beteende som utgjort grunden för uppsägningen av arbetsavtalet;

4) då arbetstagaren hävt arbetsavtalet med stöd av 49 §;

5) då arbetstagare, som fått vetskap om överlåtelsen av arbetsgivarens rörelse eller fartyg senare än sju dagar före överlåtelsetidagen, har uppsagt sitt arbetsavtal med stöd av 44 §;

6) då arbetstagaren uppsagt sitt arbetsavtal med stöd av 61 § 1 mom.; samt

7) då ovan i 32 § 1 mom. avsedd barnbördsledighet begynner.

Har arbetstagare förorsakat sjukdom eller kroppsskada uppsätligen eller genom grov vårdslöshet eller har han vid ingåendet av arbetsavtalet uppsätligen underlåtit att uppgå sjukdom, kroppsskada eller havandeskap, är arbetstagaren icke berättigad till ovan i denna paragraf avsedd fri hemresa.

Arbetstagare äger rätt till fria resor jämte underhåll i samband med ovan i 32 § 2 mom. avsedd ledighet som motsvarar barnbördsledighet. Kostnaderna för dessa resor samt för den arbetstagares resa, som från Finland sändes till fartyget i stället för arbetstagare som reser på ledighet, erlägges till hälften av statens och till hälften av arbetsgivarens medel.

55 §.

Fri resa till följd av permittering.

Arbetsgivaren skall, om annorlunda ej överenskommits, för arbetstagare, som permitterats i utlandet, bekosta fri hemresa samt returresa

Arbetsgivare får icke förse intyg med sådant märke eller utfärda det i sådan form, som avser att om arbetstagaren lämna andra uppgifter än vad som framgår av intygets ordalydelse.

4 kap.

Arbetsavtals ogiltighet och oskäligen villkor.

61 §.

*Av rättsbhandlingslagen föranledd
ogiltighet samt oskäligen villkor.*

Saknar arbetsavtal enligt lagen om rättshandlingar på förmögenhetsrättens område giltighet gentemot arbetstagaren på grund av tvång, svikligt förledande, ocker eller felskrivning eller till följd av annat sådant fel eller enär det skulle strida mot tro och heder att åberopa avtalet, men arbetet redan påbörjats, är arbetstagaren berättigad att i stället för att åberopa avtalets ogiltighet uppsäga avtalet att upphöra omedelbart, såframt ogiltighetsgrunden icke eljest förlorat sin betydelse.

Vad i 1 mom. är stadgat hindrar icke arbetstagaren att med stöd av den däri nämnda lagen åberopa ogiltigheten av avtalsvillkor, som gäller lönen. Lönen bestämmes härvid enligt de i 15 § nämnda grunderna.

Skulle tillämpningen av något i arbetsavtalet ingående annat villkor än villkor rörande lönen uppenbart stå i strid med god sed eller eljest vara oskäligt, kan villkoret jämkas eller lämnas utan beaktande.

62 §.

Ogiltighet på grund av omyndighet.

Arbetsgivaren kan ej i fråga om den tid arbetstagaren varit i arbete hos honom gentemot arbetstagaren göra gällande, att arbetsavtalet är ogiltigt på grund av dennes omyndighet.

63 §.

Lagstadganden till skydd för arbetstagare.

Är något villkor i arbetsavtal ogiltigt emedan det står i strid med lagstadgande som utfärdats till skydd för arbetstagarna, förblir avtalet dock till övriga delar gällande.

5 kap.

Skadeståndsskyldighet till följd av försummelse att fullgöra avtal.

64 §.

Allmänt stadgande om skadeståndsskyldighet.

Arbetsgivare, som uppsåtligen eller av vårdslöshet underlåter att fullgöra skyldigheter som härrör av denna lag eller av arbetsavtal, skall, om annorstädes i denna lag annat ej är stadgat, ersätta skada som han därigenom åsamkat arbetstagare.

Då i 49 § avsedd hävning av arbetsavtal berott på uppsåtligt eller vårdslöst förfarande från arbetsgivarens sida, skall denne ersätta arbetstagaren även för den skada som förorsakats av att avtalsförhållandet upphör i förtid.

Arbetstagare, som uppsåtligen eller av vårdslöshet underlåter att fullgöra skyldigheter som härrör av denna lag eller av arbetsavtal eller som genom sitt uppsåtliga eller vårdslösa förfarande förorsakar i 49 § avsedd hävning av avtalet från arbetsgivarens sida, skall ersätta den skada han sålunda förorsakat i enlighet med de grunder som är stadgade i 4 kap. 1 § skadeståndslagen (412/74). Samma grunder skall tillämpas i fråga om ersättandet av skada som arbetstagare i sitt arbete förorsakar arbetsgivaren.

Ersättning utgår ej för skada, som förorsakas av sådant avbrott i arbetet som avses i 49 § 4 mom., om hävning av arbetsavtalet med anledning därav icke är tillåten.

65 §.

Gottgörelse.

Bryter arbetsgivare mot ovan i 39 § 2 mom. stadgat förbud mot uppsägning, äger den uppsagda arbetstagaren rätt att med anledning därav erhålla gottgörelse. I gottgörelse skall erläggas grundlönen för tre månader eller, om arbetsförhållandet då uppsägningen trädde i kraft fortgått minst fem år, för fyra månader, jämte eventuella fasta tillägg.

Återtager arbetsgivaren under uppsägnings tiden uppsägningen, fritages han från skyldigheten att erlægga gottgörelse. Återtages uppsägningen senare, skall gottgörelse icke erläggas för längre tid än den, under vilken arbetstagaren icke fått utföra arbete i anställning hos arbetsgivaren.

Har arbetstagare permitterats eller har permittering förlängts utan i 39 § 2 mom. avsett synnerligen vägande skäl eller har permitteringsrätten utvidgats genom överenskommelse, som avses i 24 § 1 mom., i strid med dylik överenskommelse, och uppsäger arbetstagaren arbetsavtalet att upphöra under permitteringstiden, är han berättigad till i denna paragraf avsedd gottgörelse, om hans arbetsförhållande, då uppsägningen träder i kraft, fortgått i 39 § 2 mom. avsedd tid. På återtagande av permittering skall härvid på motsvarande sätt tillämpas vad i 2 mom. är stadgat.

Har arbetsgivarens uppsägningsrätt begränsats på sätt som avses i 39 § 3 mom., kan angående påföljderna av en i strid med begränsningarna verkställd uppsägning avtalas med avvikelse från vad ovan i denna paragraf är stadgat.

66 §.

Olaglig hävning av avtal samt arbetstagares rätt till ersättning och gottgörelse.

Har arbetsgivaren utan laga skäl hävt arbetsavtal, är arbetstagaren berättigad till ersättning, som motsvarar två månaders grundlön jämte eventuella fasta tillägg, räknat från arbetsförhållandets upphörande.

Då arbetsgivare, som utan laga skäl hävt arbetsavtal, vid uppsägning av avtalet skulle ha varit skyldig att erlagga i 65 § avsedd gottgörelse, äger arbetstagaren rätt till sagda gottgörelse utöver ovan i 1 mom. avsedd ersättning. Detsamma gäller på motsvarande sätt påföljd, som avses i 65 § 3 mom.

67 §.

Preskription av rätt till gottgörelse och ersättning.

Arbetstagares rätt till ovan i 65 § avsedd gottgörelse och i 66 § avsedd ersättning har förfallit, om talan ej väckts inom två år efter uppsägning eller hävning av arbetsavtalet.

6 kap.

Fartygskommission.

68 §.

Fartygskommissions sammansättning.

På fartyg, där minst åtta arbetstagare arbetar, undersökes och handlägges nedan nämnda

da ärenden av en fartygskommission, som består av en ordförande och tre andra medlemmar. Ordförande är fartygets befälhavare eller, vid förfall för honom, någon av honom utsedd arbetstagare bland befälet. Av kommissionens övriga medlemmar skall en höra till befälet och två till fartygets övriga arbetstagare.

Den befälsmedlem som ordföranden i det enskilda fallet inkallar, skall såvitt möjligt vara maskinchefen, förståndaren för ekonomiavdelningen eller överstyrmannen, beroende på till vilken arbetstagargrupp den arbetstagare hör, som den till behandling föreliggande saken gäller. Övriga medlemmar i kommissionen är av arbetstagarna valda förtroendemän eller, om förtroendemän ej valts, eller om dessa har förfall, av arbetstagarna eljest bland sig valda företrädare. Har arbetstagarna icke valt företrädare för sig i kommissionen, äger ordföranden rätt att kalla även arbetstagarmedlemmar.

69 §.

Fartygskommissions uppgifter.

Fartygskommission skall undersöka de förhållanden, vilka arbetsgivaren åberopar, då han ämnar häva eller uppsäga arbetsavtal. Innan undersökning verkställts får arbetsgivare icke häva eller uppsäga arbetsavtal.

Kommissionen skall utan dröjsmål verkställa undersökning, om arbetstagare icke infunnit sig på fartyget på utsatt tid och fartyget måste avgå utan honom eller om i hans ställe måste anställas annan person.

Har arbetstagare hävt arbetsavtal eller uppsagt det med stöd av stadgandena i 46 eller 61 §, skall kommissionen handlägga ärendet innan arbetstagaren lämnar fartyget, såframt någondera avtalsparten det yrkar. Yrkande som gäller behandling av hävning eller uppsägning skall framställas i så god tid, att kommissionen har möjlighet att behandla ärendet före den ovan avsedda tidpunkten.

70 §.

Disciplinärenden och brottmål.

Anmäles i annat än i 69 § avsett fall hos fartygskommission att arbetstagare försummat sina av arbetsförhållandet härflytande skyldigheter eller att han genom sitt beteende förorsakat allvarligare störning ombord på fartyget, skall kommissionen undersöka och handlägga ärendet. Sedan undersökning verkställts

kan kommissionen, såvida skäl därtill föreligger, tilldela arbetstagaren anmärkning. Anser sig kommissionen på grund av förseelsens grovhet icke kunna låta saken bero vid anmärkning, skall detta anmälas hos den i lagen om mönstring och registrering av sjömän (258/37) avsedda disciplinsövernäringsnämnden.

Kommissionen skall verkställa undersökning även då arbetstagare har begått eller misstänkes ha begått brott som faller under allmänt åtal. Undersökning är dock icke av nöden, om finsk myndighet utan dröjsmål kan undersöka saken. Föreligger på basen av undersökningen skäl att misstänka, att arbetstagaren gjort sig skyldig till ovan avsett brott, skall kommissionens ordförande utan dröjsmål anmäla detta hos finsk polismyndighet eller, om detta icke är möjligt, hos närmaste finska konsul.

Kommissionens ordförande skall sörja för att ovan i 1 mom. avsedd anmälan görs. Till anmälan skall fogas avskrift av fartygskommissionens protokoll.

71 §.

Sammanställande samt handläggning av ärenden.

Fartygskommission sammankallas av dess ordförande. Kommissionen är beslutför endast då den är fulltalig.

Ordföranden och annan medlem i kommissionen skall omsorgsfullt och opartiskt undersöka och handlägga ärende som hänskjutits till kommissionen.

Kommissionen skall såvitt möjligt höra den arbetstagare som det ärende, vilket föreligger till behandling, gäller. Arbetstagaren äger härvid rätt att framställa frågor angående omständigheter, som kan vara ägnade att klarlägga saken. Kommissionen skall även höra de personer som förmodas kunna ge utredning i ärendet.

Kommissionen skall vid avgörandet av ovan i 70 § 1 mom. avsett ärende följa majoritetens åsikt. Fallar rösterna lika, skall den åsikt följas som ordföranden har understött, såframt omröstningen gäller i sagda lagrum avsedd anmälan, men eljest den åsikt som är lindrigare för arbetstagaren.

72 §.

Fartygskommissionens protokoll.

I fartygskommission skall föras protokoll, i vilket noggrant skall antecknas de omständig-

heter som framkommit vid undersökningar och förhör samt kommissionens beslut i ärenden som avses i 70 § 1 mom. Även eventuella avvikande åsikter skall antecknas i protokollet. Kommissionens ordförande och övriga medlemmar styrker riktigheten av protokollet med sina underskrifter.

Kommissionens ordförande skall sörja för att arbetsgivaren och arbetstagaren utan dröjsmål erhåller avskrift av kommissionens protokoll.

Angående kommissionens sammanträden och de ärenden som behandlats vid dessa skall göras en kortfattad anteckning i skeppsdagboken. Protokollet skall i original förvaras som en särskild bilaga till skeppsdagboken, med iakttagande av vad i 56 § 3 och 4 mom. sjölagen är stadgat om förvaring av skeppsdagbok och därtill anslutna anteckningar.

73 §.

Tystnadsplikt.

Ordföranden eller annan medlem i fartygskommission får icke yppa sådana uppgifter om enskild arbetstagare eller om arbetsgivaren, vilka han fått del av i denna sin egenskap, om ej den, i vars intresse tystnadsplikten stadgats, samtycker till att uppgifterna yppas. Ovan avsedda uppgifter får dock lämnas till åklagar- och polismyndighet för utredande av brott samt till annan sådan myndighet, som enligt lag äger rätt att få nämnda uppgifter.

7 kap.

Tvångsmedel.

74 §.

Upprätthållande av ordning.

För upprätthållande av ordningen på fartyget äger befälhavaren och person som biträder honom rätt att bruka maktmedel, som med hänsyn till motståndets farlighet och med beaktande även av situationen i övrigt kan anses försvarliga.

Har i fall som avses i 1 mom. använts strängare maktmedel än vad som enligt sagda moment kan anses försvarligt, kan gärningsmannen dömas till enligt 3 kap. 2 § 1 mom. strafflagen nedsatt straff. Var förhållandena sådana, att gärningsmannen icke kunde besinna sig, får han icke dömas till straff.

75 §.

Förvaring av den som misstänkes för brott.

Begår arbetstagare, då fartyget icke befinner sig i finsk hamn, brott på vilket kan följa fängelse i minst ett år, skall befälhavaren sörja för att den för brottet misstänkta icke kan avlägsna sig från fartyget. Befälhavaren kan, då han anser det påkallat, hålla den som misstänkes för brott i förvar ombord på fartyget, tills denne kan överlämnas till finsk konsul eller till finsk polismyndighet. Befälhavaren ansvarar för att den för brott misstänkte ej behandlas strängare än vad som är av nöden.

8 kap.

Särskilda stadganden.

76 §.

Föreningsfrihet.

Arbetsgivare och arbetstagare får icke hindra varandra och arbetstagare icke annan arbetstagare att höra till, ansluta sig till eller verka inom lovlig förening. Avtal om att icke höra till eller verka inom förening är ogiltigt.

Arbetsgivaren skall tillåta arbetstagarna och deras fackliga organisationer att utom arbetstiden avgiftsfritt använda för ändamålet lämpliga utrymmen i arbetsgivarens besittning för sådana sammankomster och uppgifter inom organisationen, som är erforderliga på grund av angelägenheter som rör arbetsförhållanden, utan att detta föranleder störning i vederbörande fartygs verksamhet.

77 §.

Förtroendemän.

Arbetsgivare är skyldig att ersätta den förtjänst, som fartygets huvudförtroendeman eller, i trafik som avses i 2 § 3 mom., den av arbetstagarna eljest bland sig valda huvudförtroendemannen och den för yrkesgruppen eller arbetssektionen valda förtroendemannen går miste om under arbetstid vid underhandlingar med företrädare för arbetsgivare eller medan han eljest utför uppgifter om vilka avtalats med

arbetsgivaren och icke hänför sig till arbetsförhållandet.

Ovan i 1 mom. avsedd förtroendemens arbetsavtal kan av arbetsgivaren uppsägas blott om majoriteten av de arbetstagare, vilkas förtroendeman han är, samtycker därtill eller då arbetet helt upphör och arbete som motsvarar det arbete han dittills haft icke kan anordnas för honom.

78 §.

Rätt att yrka besiktning.

Gör över hälften av arbetstagarna på fartyg hos befälhavaren framställning om förrättande av besiktning för utrönande av fartygets sjövärdighet, dess utrustning, bemanning, lastning eller annan sådan med fartyget förenad omständighet, vars bristfällighet eller felaktighet kan äventyra arbetstagarnas säkerhet, skall befälhavaren anhålla om förrättande av besiktning, hos vederbörande tillsynsmyndighet eller, när fartyget befinner sig utomlands, hos finsk konsul. Finns icke finsk konsul på orten, skall befälhavaren hos närmaste finska konsul begära förrättande av besiktning eller hos vederbörande myndighet på orten begära förordnande för besiktningsmän att förrätta besiktning.

Maskinchef, radiotelegrafist, föreståndare för ekonomiavdelning och överstyrman äger rätt att hos befälhavaren yrka på förrättande av besiktning i fråga om de delar av fartyget eller av de tillbehör eller den utrustning, över vilka han är skyldig att utöva tillsyn.

Har ovan avsedd besiktning förrättats utomlands, skall befälhavaren ofördröjligen sända meddelande därom till sjöfartsstyrelsen.

79 §.

Transportskyldighet.

Är det med beaktande av fartygets destination och rutt ändamålsenligt, är befälhavaren skyldig att mot skäligen ersättning medtaga utomlands kvarblivna, i denna lag avsedda arbetstagare samt arbetstagare som äger rätt till i denna lag avsedd hemresa. Utan ersättning skall på fartyget transporteras urna som innehåller askan efter avliden arbetstagare samt av denna efterlämnad personlig egendom, om den utan olägenhet kan medtagas.

80 §.

Ersättning för förlust av personlig egendom.

För förlust av personlig egendom till följd av att fartyget förolyckats, utsatts för sjöröveri eller drabbats av eldsvåda eller av annan skada äger arbetstagare rätt att av arbetsgivaren utfå ersättning enligt grunder som fastställs av statsrådet.

81 §.

Arbetsgivares rätt till ersättning av statsmedel.

Har arbetsgivare nödgats erlagga sådana kostnader för arbetstagares sjukvård eller begravning, vilka enligt denna lag icke skall bestridas av honom, utges till arbetsgivaren för dessa kostnader ersättning av statsmedel.

82 §.

Ansvar för arbetsgivares skyldigheter i vissa fall.

Även om arbetstagare står i arbetsförhållande till annan arbetsgivare än rederi, ansvarar rederiet vid sidan av ovan avsedd arbetsgivare för de skyldigheter som avses i 31, 34—37, 52—56 och 59 §§.

9 kap.

Straffstadganden.

83 §.

Straffstadganden som gäller arbetsgivaren.

Arbetsgivare eller företrädare för denne, som

- 1) i strid med stadgandet i 4 § 1 mom. underlåter att draga försorg om att arbetsavtal ingås skriftligen;
- 2) anställer ung arbetstagare i strid med stadgandena i 5 § 1 eller 2 mom.;
- 3) bryter mot det i 15 § 3 mom. stadgade diskrimineringsförbudet;
- 4) i strid med stadgandena i 22 § kvittar arbetstagares lönetillgodohavande med sin motfordran;
- 5) i strid med stadgandena i 31 § 1 mom. underlåter att förpassa insjuknad eller skadad arbetstagare till läkare för undersökning eller att taga kontakt med läkare eller i strid med stadgandet i 33 § underlåter att draga försorg om att insjuknad eller skadad arbetstagare erhåller vård;

6) icke utger arbetsintyg i enlighet med stadgandena i 60 §;

7) kränker den i 76 § 1 mom. avsedda föreningsfriheten eller i strid med stadgandet i 76 § 2 mom. vägrar att till arbetstagarnas användning upplåta utrymmen som han har i sin besittning;

8) uppsäger förtroendeman i strid med stadgandet i 77 § 2 mom.; eller

9) bryter mot den i 89 § avsedda framläggningsskyldigheten,
skall för *överträdelse av stadgandena i sjömanslagen* dömas till böter.

84 §.

Straffstadganden som gäller ordförande och annan medlem i fartygskommission.

Fartygskommissions ordförande, som

1) underlåter att ombesörja i 70 § 3 mom. avsedd anmälan;

2) icke sammankallar fartygskommissionen i fall som avses i 69 och 70 §§; eller

3) icke ombesörjer avskrifter av fartygskommissionens protokoll på sätt i 72 § 2 mom. är stadgat,

skall för *överträdelse av stadgandena om fartygskommission* dömas till böter.

Ordförande eller annan medlem i fartygskommission, som i strid med stadgandena i 73 § yppar uppgifter om enskild arbetstagare eller arbetsgivare, skall för *brytande av tystnadsplikten för medlem i fartygskommission* dömas till böter.

85 §.

Åtalsrätt.

Gärningar som enligt denna lag är straffbara skall åtalas av allmän åklagare, i 84 § 1 mom. 2 och 3 punkterna samt 2 mom. avsedda gärningar dock endast då målsäganden anmält dem till åtal.

10 kap.

Kompletterande stadganden.

86 §.

Tillstånd till undantag som beviljas utländsk arbetsgivare.

Har finskt fartyg eller del därav överlämnats att nyttjas av utlänning, kan social- och häl-

sovärdsministeriet på ansökan av fartygets ägare antingen helt eller till en del befria den utländska arbetsgivaren från att iakttaga stadgandena i denna lag.

Tillstånd till undantag kan beviljas endast om vägande skäl därtill föreligger. Innan tillstånd beviljas skall vederbörande finska arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer beredas tillfälle att avge utlåtande, och även i övrigt bör man sträva att säkerställa, att beviljandet av tillstånd till undantag icke medför väsentliga förändringar i arbetstagarnas i denna lag stadgade ställning.

Tillstånd till undantag kan beviljas endast för viss tid, och till detsamma kan anslutas nödighetsfulla villkor. Arbetsgivare eller fartygsbefälhavare som erhållit tillstånd till undantag skall utan dröjsmål meddela social- och hälsovärdsministeriet förändringar i de förhållanden som ligger till grund för tillståndet. I tillståndet föreskrivna villkor kan ändras med anledning av förändringar som inträffat i sagda förhållanden. Såvida förändringarna anses äventyra arbetstagarnas ovan avsedda ställning, kan tillståndet till undantag återkallas. Tillstånd kan återkallas även för så vitt däri uppställda villkor icke iakttages.

87 §.

Lagens tillämpning ombord på utländskt fartyg.

Statsrådet kan förordna, att stadgandena i denna lag skall iakttas även ombord på utländskt fartyg i arbetsförhållandena mellan finsk arbetsgivare och finsk arbetstagare.

88 §.

Laga domstol.

Vad i sjölagen stadgas om laga domstol och rättegång i sjörättsmål gäller även mål som skall behandlas enligt denna lag. I 251 § sjölagen nämnda sakkunnigas närvaro i rätten är dock ej av nöden, såvida icke rätten vid handläggningen av något mål för dettas vidkommande annorlunda besluter. De sakkunnigas arvode skall härvid erläggas av statsmedel, såsom därom genom förordning stadgas.

Twist som gäller arbetsförhållande får icke hänskjutas till utländsk myndighet för avgörande.

89 §.

Framläggningskyldighet.

Arbetsgivare skall ombord på fartyget eller vid trafik, som avses i 2 § 3 mom., på annat lämpligt ställe, hålla denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser framlagda till påseende för arbetstagarna.

90 §.

Rätt att utfärda förordning.

Närmare stadganden om bostäder och övriga utrymmen som skall reserveras för arbetstagarna ombord på fartyg samt om den bespisning arbetstagarna skall erhålla ombord ävensom om läkarundersökning utfärdas genom förordning. Likaså kan, under förutsättning av ömsesidighet, genom förordning bestämmas, att stadgandena i 52 § om arbetstagens rätt till fri hemresa skall tillämpas även på utländsk arbetstagare som ej är bosatta i Finland.

Genom förordning kan även utfärdas stadganden om förfarandet vid utbetalningen av statligt stöd, som avses i 52 § 4 mom., samt om de villkor, vilka får uppställas för utbetalningen av stödet.

91 §.

Bestämmelser om kostnader som skall bestridas av staten.

Statsrådet utfärdar närmare bestämmelser om de fall, i vilka i denna lag nämnd kostnad helt eller delvis skall bestridas av statens medel.

92 §.

Tillsyn.

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser utövas av arbetskyddsmyndigheterna.

93 §.

Ikraftträdelsestadgande.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1978. Genom densamma upphäves sjömanslagen av den 30 juni 1955 (341/55) jämte däri senare företagna ändringar. Då i lag eller förordning hänvisas till den tidigare sjömanslagen, skall i dess ställe på motsvarande sätt tillämpas denna lag.

Nr 609.

Förordning

om ingåendet av arbetsavtal som avses i sjömanslagen.

Given i Nådendal den 28 juli 1978.

På föredragning av social- och hälsovårdsministern stadgas med stöd av 4 § 2 mom. sjömanslagen av den 7 juni 1978 (423/78):

1 §.

I sjömanslagen (423/78) avsett arbetsavtal skall ingås på blankett, uppgjord i enlighet med formulär som fastställts av social- och hälsovårdsministeriet.

Avtal skall ingås i fem exemplar, varav arbetstagaren får ett, fartygets befälhavare ett, arbetsgivaren två och i 2 § lagen om mönstring och registrering av sjömän (258/37) avsedd mönstringsförrättare ett.

2 §.

Av arbetsavtal skall framgå:

- 1) arbetstagarens namn, socialskyddssignum och hemadress;
- 2) arbetsgivaren och dennes adress;
- 3) arbetsavtalets giltighetstid och den uppsägningstid som skall iakttas;
- 4) arbetstagarens kompetens och befattning på fartyget; samt
- 5) det fartyg, på vilket arbetet utföres då arbetsförhållandet börjar.

Nådendal den 28 juli 1978.

Republikens President

URHO KEKKONEN

I arbetsavtal kan även intagas andra bestämmelser, vilka icke strider mot gällande stadganden eller god sed. Likaså kan av blanketten framgå omständigheter, vilka är erforderliga från avtalsparternas eller myndigheternas synpunkt.

Då arbetstagare under avtalets giltighetstid flyttar från ett fartyg till ett annat, skall iakttagas vad om mönstring och registrering av sjömän är stadgat eller bestämt.

3 §.

Social- och hälsovårdsministeriet skall draga försorg om att arbetsavtalsblanketter tillhandahållas på arbeidskraftsbyråerna och av mönstringsförrättarna.

4 §.

Närmare bestämmelser om verkställighet och tillämpning av denna förordning utfärdar social- och hälsovårdsministeriet efter att ha hört sjöfartsstyrelsen och branschens arbetsmarknadsorganisationer.

Minister *Olavi Martikainen*

Nr 72 Lag
Mariehamn 1978-11-08

Hänvisning

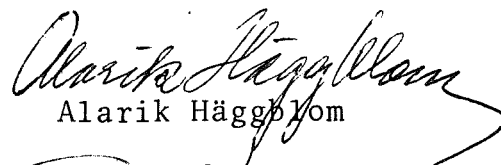
Till Landstinget

Ärende

I och för komplettering av framställningens motivering
återkallas härmed

Ls framst.nr 7 Landskapsstyrelsens framställning till Lands-
tinget med förslag till landskapslag angående tillämpning av
vissa författningar rörande sjömäns arbetsavtal.

L a n t r å d

Alarik Häggblom

Extra lagberedningssekreterare

Sigurd Lindvall

B.D. 5856/572-78